

עין חרות

30.4.2010
ט"ז אייר תש"ע
יום שישי
יומן פנימי 15
(1862)

ל"ג בעומר

ש"ל גורדון

נרעישה היער, בדרור שם נעוף,
נשיר עם ציפור ונצפצף: צוף צוף צוף!
נשרוק עם חסיל ונזמזם עם הזבוב,
נרקוד עם צפרדע שוכנת הסוף.

כל עשב כל פרח יביע שם אומר:
היום ל"ג בעומר, היום ל"ג בעומר!

היערה היערה בקשת וחץ
נקומה נצאה - שם פרח ונץ
יציצו מעל, מצמרת כל-עץ,
שם ירק וזהר ורוחב אין-קץ!

משלוח המזכיר

סוף אפריל תחילת מאי.

בשבת הקרובה תיפתח עונת הרחצה בבריכה שלנו. הבריכה ערוכה כמעט באופן מושלם. חסרה עדיין הצללה מסודרת וקבועה. המזכירות בישיבתה האחרונה הקצתה 100 אלף שקל לתכנון ובניית הצללה בחצי הדרום-מזרחי של הבריכה. הסכום יספיק רק לחלק מהשטח אבל הפרויקט יהווה פיילוט. אם יצליח נמשיך בשנים הבאות. כרגע נמשיך להשתמש גם בשמשיות משנה שעברה. זוהי הנקודה להזכיר שיש לנו הנהלה לבריכה ואני מאחל לה הצלחה במילוי תפקידה.

המזכירות אישרה תוספת של 120 אלף ₪ לשיפוץ בית ילדים "רימון", ותוספת של 20 אלף ₪ לשיפוץ בית צעירים בכניסה למשק.

אחד הנושאים המרכזיים לטיפול בשבועות הקרובים הוא אורחות עבודה פרנסה. אחריות החבר לפרנסתו חייבת להיות מוטו לאורו אנו פועלים. כרגע זוהי סיסמה אבל בדעתי ליצוק לה תוכן. במש"א טורחים על הכנת דו"ח המציג את מצבת העבודה של החברים. הכוונה לאפשר לבעלי התפקידים לקבל תמונת מצב בכל רגע נתון של מצבת העבודה בעין חרוז. השוואה של פוטנציאל ימי העבודה לעומת ביצוע. זוהי נקודת התחלה לניתוח ולזיהוי נקודות חולשה וחוזק וטיפול בהם.

לאחר הכנות ארוכות של הצוות השיתופי התחילו שלושה תתי-צוותים בהכנת הצעות מפורטות על בסיס חוברת העקרונות.

הנושאים שבחוברת חולקו לשלושה תחומים שבכל אחד מהם מטפל צוות אחד. כוונת הצוות השיתופי לסיים את הכנת ההצעות לקראת יולי אוגוסט. העבודה רבה ותודות למשתתפים.

בעוד שבועיים חג השבועות, חג קציר חיטים. בשדות כבר קוצרים את התבואה בקצב.

בשבילי זהו תמיד מחזה מרגש לראות את הקומביין הענק בעבודתו. בזמנו כאשר עבדתי במוסך במשך מספר שנים בעונת קציר החיטים הייתי מצטרף לצוות הגד"ש וקוצר. נהניתי מאוד מאותם ימים.

שבת שלום

ציאי

קום התהלך בארץ

עם משה פרנק על המסע בשביל ישראל

משה ידוע כרוכב אופניים מושבע, איך הגעת ללכת בשביל ישראל?
הכול בזכות ניצה אופיר. כשניצה התכוונה ללכת בשביל ישראל היא חיפשה שותף לדרך. אני אמרתי 'כן' וככה יצאתי למסע שהתגלה כחוויה מיוחדת.
"נפגשים בשביל ישראל" הוא שמו של פרויקט לזכרו של אבי אפנר ז"ל שנהרג באסון המסוקים לפני שלוש-עשרה שנים. משפחתו של אבי חיפשה דרך להנציח את זכרו ובשנה הראשונה הלכו כשמונה בני משפחה כשהכוונה היא לאירוע משפחתי חד פעמי. אמו של אבי, רעיה, מלמדת במדרשה על יד מכללת אורנים ודבר טיולם בשביל התפרסם בקרב אנשים נוספים. וכך התחברו ליוזמה משותפת גופים נוספים: עמיתיה למדרשה של רעיה; העמותה לקירוב דתיים וחילוניים, "צו פיוס"; והחברה להגנת הטבע.
משפחתו של אבי דתית, אבי למד את כיתות י"א-י"ב בקיבוץ שדה אליהו והתלבט לגבי המשך דרכו הרוחנית. כשעלה הרעיון של הליכה בשביל ישראל נקרא הפרויקט, "נפגשים בשביל ישראל מסע חוויתי של זיכרון, התחדשות ודיאלוג בנופי הארץ ובשאלות העומק של החברה הישראלית לזכר סמ"ר אבי אפנר ז"ל וחבריו, שנפל באסון המסוקים, ולזכר כל חללי מערכות ישראל."
כלומר הצעידה המשותפת בשביל היא ההזדמנות למפגש בין אישי וקירוב לבבות. ואכן, מעבר לחוויית ההליכה בנופי הארץ מן הדרום ועד הצפון החוויה העיקרית בשביל היא המפגש האנושי. יוזמי הפרויקט לא משאירים זאת רק ליוזמה האישית של הצועדים אלא מנתבים ומנווטים את המפגשים בדרך מאורגנת.
בבוקר, בטרם היציאה לצעדה נאספים כל המשתתפים למפגש כללי. מפגש זה נמשך כעשרים עד ארבעים דקות ובו ניתן למי שמבקש, להעלות זכר יקריריהם שנפלו. באחד הבקרים דיבר האלוף במיל. דורון אלמוג על אחיו שנפל במלחמת יום הכיפורים, על בנו שנקרא על שמו (וגדל כילד חריג) ועל הכפר לאנשים בעלי צרכים מיוחדים "עלי נגב" שהוא היה בין מקימיו.
בתום יום ההליכה שוב מתאספים כל המשתתפים למפגש ושיחת סיום. "באחת השיחות האלו", מספר משה, "נפגשנו עם מהנדס יליד אתיופיה שסיפר לנו על מסע התלאות הרגלי שעשה בילדותו מאתיופיה לסודן ועל עלייתו ארצה במטוס חיל האוויר הישראלי. סיפור מדהים ומרגש".
גם לאורך הדרך מוקדשות החניות למפגשים ושיחות מודרכות. המשתתפים מתחלקים לקבוצות בנות שמונה עד עשרה אנשים. כדי להרחיב את מעגל ההיכרויות והפתיחות בין ההולכים מתבקשים האנשים לבחור קבוצות של אנשים שאינם מוכרים להם, וכל יום משתנה הרכב הקבוצה.

מה תוכנם של הפגשים?

בכל שנה נקבע נושא למסע, השנה זה היה "זמר ישראלי". באחת השיחות שהודרכה על ידי מורה מאורנים שוחחנו בינינו על 'איזה שיר מלווה אותך לאורך החיים ומה משמעותו עבורך' ועל הקשר בין שירים וציונות. כל משתתף סיפר מאין בא. אלה בינינו שעלו לארץ סיפרו על עלייתם וילידי הארץ התייחסו לרלבנטיות של הציונות כיום. זו חוויה מרגשת לשבת יחד חילוניים, דתיים, צעירים ומבוגרים. הקבוצה הקטנה מאפשרת שיחה חופשית בין המשתתפים. לקח לי קצת זמן להיכנס לאווירה הזו אבל במשך ההליכה הרגשתי שאני משתלב. ביום שסיימנו את ההליכה בקיבוץ לוטן בערבה הגיעה חבורת זמר. הם שרו משירי הארץ בהשתתפות הצועדים וההתלהבות הייתה הדדית. אי אפשר היה שלא להתרגש.

על מה מדברים, בזמן ההליכה בשביל?

באחד הימים הלכתי בחברת בחורה מקריית ארבע שעלתה מרוסיה לפני עשרים שנה. ברוסיה הייתה "סירובניקית" אבל לא ידעה דבר על יהדות. כיום היא מגדירה עצמה לאומנית (ולא ימנית). למרות שהשקפת עולמי שונה לגמרי הקשבתי לה בלי להתווכח. ואכן זו אחת ממטרות ההליכה בשביל, פגישה עם אנשים שונים, הקשבה ולא ויכוח.

האם פגשת גם פטיילים אמריקאים?

פגשתי בחורה שכבר שנה שנייה מגיעה מארצות הברית במיוחד להליכה בשביל. בהליכה השתתפה קבוצת דוברי אנגלית בלבד אבל אני העדפתי את הקבוצות האחרות כי השיחות היו יותר מגוונות.

המסע נמשך ארבעים ימים לאורך כשמונה שבועות מפברואר עד אפריל. מדי פעם חל שינוי במסלול ונוספים מקומות לאו דווקא על השביל אבל בעיקרון הולכים על שביל ישראל. ההתחלה באילת והסיום בשאר יישוב (מקום נפילת המסוקים). השנה הלכתי כ-16 ימים. התחלתי בדרום בקיבוץ לוטן ואגם ספיר, באזור ירושלים, בחוף מאפולוניה למעגן מיכאל. בתבור, באזור הכינרת ובהר מירון. את טקס הסיום לצערי החמצתי השנה.

איך פתנהל פרויקט רב משתתפים כזה?

רעיה, אמו של אבי ז"ל הולכת לאורך כל המסלול והאבא אחראי על הלוגיסטיקה. כל הצד הלוגיסטי מאורגן למופת ומאפשר את קיומו של המפעל היפה הזה שמושך אליו משנה לשנה יותר ויותר אנשים.
סיפר - משה, רשמה - זיוה.

משואות יום העצמאות תש"ע

השנה, שנת תש"ע, מדינת ישראל בת 62.
נדליק המשואות לציון מאה שנים לתנועה הקיבוצית.
התנועה הקיבוצית נרתמה במהלך השנים לכל האתגרים שקמו בדרך.
הייתה זו יצירה ישראלית מרשימה שלתרומתה ביצירת החברה הישראלית,
בביסוס הביטחון, בפיתוח החקלאות, והתעשייה אין שיעור.
במהלך מאה השנים הקיבוץ עבר גלגולים רבים, וכיום אנו נמצאים שוב בקלחת
הוויכוח לאן פנינו.
הקיבוץ פנים רבות לו, לכל קיבוץ האפיון המיוחד לו.
בני המצוות עם חברי המשק שייצגו כל אחד את הייחוד בקיבוץ ממנו בא,
ידליקו המשואות לכבודה.

קיבוץ שדה אליהו.

קיבוץ שדה אליהו המשתייך לזרם הקיבוץ הדתי עלה בשיטת חומה ומגדל
ב-1939 על ידי עולים מגרמניה.
הקיבוץ השומר על אורח חיים דתי, אינו שוקט על שמריו, פורץ קדימה ומייצר
חידושים בנושאים שונים. וכיום הוא חוד החנית בנושאי התפיסה האקולוגית
העכשווית.
קיבוץ שדה אליהו הינו הקיבוץ הראשון שהוכרז כ"קיבוץ ירוק", הוא חלוץ
בפיתוח הדברה ביולוגית בעלת שם עולמי. פיתח חקלאות סטארט-אפ, ללא
חומרי הדברה כימיים ועם דישון אורגני בלבד.
ישעיה אמיר בן הקיבוץ ידליק המשואה.

תל יוסף

בעצם יצאנו מרחם אחת, אימא "גדוד העבודה" ולמספר חודשים היינו גוף אחד.
אך שלושה חדשים לאחר נטיעת האוהלים בעין חרוד התגלעה מחלוקת בין אנשי
"הקיבוץ", שרצו קיבוץ גדול וגדל בעמק, לבין אנשי "הגדוד", שהעדיפו בניית
קומונה נודדת של פועלים על פני השתקעות במקום אחד. וכך נוצר הפילוג
הראשון.
חיי העינחרודים משולבים בחיי התליוספים. גדלנו יחד בצל הגלבוע המאיים
רקדנו יחד על הבמה המרכזית. והשכנות רבת השנים עם תל יוסף נשאה פרי. וכך
סיפחנו אלינו מספר תל יוספים שתרמו והעשירו את חיינו.
ידליק המשואה אורי שפרן יליד תל יוסף, שמקפיד ומאיר את חיינו גם בימי חול.
רמת יוחנן

בכתרים רבים נוכל להכתיר את רמת יוחנן. אנחנו בחרנו לציין את תרומת הקיבוץ לעיצוב החג והתרבות הקיבוצית. היה זה מתתיהו שלם מלחין ומשורר ישראלי שיצר סגנון מוזיקלי מקומי וייחודי. שלם שהיה רועה צאן, מעולמו זה שאב את החומרים לרוב שיריו ולחניו. : "שה וגדי" "רועה ורועה", "פנה הגשם", "שיבולת בשדה", לנו יין", ועוד. בשיתוף עם לאה ברגשטיין, הכוריאוגרפית שיצרה ריקודי עם רבים, נתנו ביטוי לקשר בין האדם לאדמה ולחקלאות.

נורית צור בת רמת יוחנן (שנלקחה מתוך קבוצת המחוללות המהוללת) תדליק את המשואה.

הקיבוץ העירוני - התחדשות שיתופית

רעיון הקיבוץ פושט ולובש צורה. תמיד כחלוץ לפני המחנה. כיום הקיבוץ העירוני - הוא התחדשות שיתופית הפועלת עם תנועות הבוגרים של תנועות הנוער: השו"הצ, מחנות העולים וקבוצות הבחירה, שחרטו על דגלן את העשייה החברתית. חברי הקיבוץ העירוני פועלים בחברה הישראלית העירונית כשותפים שווים ולא כמשפיעים מבחוץ. קיבוצים עירוניים רבים מפוזרים ברחבי המדינה - יש קיבוצים דתיים, חילוניים ומעורבים. ישנם כקבוצות בחירה ובמסגרות נוספות.

אלעד הן ממשיך דרכם החלוצית של רב-סבתא חנה - שהייתה חלוצה במערכת הבריאות בארץ. וסבא לוסיק - אליעזר הן - חלוץ בפיתוח התעשייה, ידליק את משואת הקיבוץ המתחדש.

קיבוץ נחל עוז

היאחזות הנח"ל הראשונה בישראל. הוקמה ב-1951, בסמוך לרצועת עזה ליד הערים שדרות ונתיבות. מקומו של היישוב נקבע בהתאם לצרכי הביטחון של אותה תקופה. בשנותיו הראשונות סבל הקיבוץ מהתקפות "פידאיון" ומפגזים אשר נחתו בשטחו. ערב מלחמת ששת הימים, כששדות הנגב שופעים יבול ויש חשש להפסידו, יצא ישראל סמילנסקי, עם הפרייבט של אותם הימים - הקומביין, לקצור את שדות נחל עוז.

תדליק המשואה אראלה ברוידא, שהייתה חברת הגרעין המיישב (לפני שגדעון חטף אותה אלינו).

קיבוץ בחן

קיבוץ בחן הוקם בשנת 1954 ע"י גרעיני עולים מדרום אמריקה מארגנטינה בפרט!! על משלט צבאי מימי מלחמת העצמאות שכונה "משלט 82". הוקם הקיבוץ. קיבוץ בחן לא משוייך תנועתית הוא קיבוץ א-מפלגתי. ואיך החזיק מעמד ללא תמיכת תנועת-אם? אידיאולוגיה חברים אידיאולוגיה!!!

קיבוץ בחן מחדש ימי ההתיישבות היהודית מאז התקופה המקראית. ממצאים ארכיאולוגיים רבים נמצאו בשטחי הקיבוץ: גתות רבות ליצירת יין, מקוואות פסיפס, כלי חרס רבים, ומבנים.

בשנים הראשונות אנחנו, העינחרודים היינו המשק המאמץ/מדריך את הקיבוץ הצעיר. משה ד' (דרוזדובסקי) דודליה דר ונחום גור אריה יצאו לעזרת הקיבוץ הצעיר. **נדליק המשואה דורית - גל גר, שהייתה חברת גרעין בחן.**

להבות הבשן

להבות הבשן הוא קיבוץ צפוני שעלה על הקרקע ביום השנה להצהרת בלפור ב-2 בנובמבר 1945. מייסדיו היו עולים מגרמניה ומפולין ובוגרי השומר הצעיר מהארץ.

במלחמת העצמאות, הותקף הקיבוץ מספר פעמים על ידי כוחות סוריים ונפלו שלושה לוחמים אך הקיבוץ לא נכבש. שנים רבות סבל הקיבוץ מהתקפות והתנכלויות של הצבא הסורי שעמדותיו צפו על הקיבוץ מרמת הגולן. שיאן היה בהפגזה ב-1958 בה נפלו בשטח הקיבוץ כ-300 פגזים שהרסו את חדר האוכל ומבנים נוספים. עקשנותם של חברי הקיבוץ היא ששמרה על גבולנו הצפוני.

נדליק המשואה עזרא פיין (ייקה או מה?) עזרא הגיע לארץ כפליט שואת אירופה ומייד נחשף למלחמת הקיום. אבל עזרא כמו עזרא שום דבר לא שבר אותו.

קיבוץ עין גב

קיבוץ עין גב שוכן על הגדה המזרחית של הכינרת. נוסד בשנת 1937 במסגרת יישובי חומה ומגדל, וכבר מראשיתו היה ליישוב של דייגים.

קיבוץ עין גב היה בעין הסערה בוויכוחים על קו הגבול של הכנרת בינינו ובין הסורים. והוויכוח לא תם.

שמו של הקיבוץ יצא לפנינו לא רק בנושאי ביטחון ודיג. הקיבוץ מקפיד מזה שנים רבות להיות מרכז מוזיקלי המושך אליו אמנים ידועים מכל קצוות תבל. "מי שלא היה בפסטיבל עין גב לא זכה לפסטיבל מימיו".

נדליק המשואה תמר דורון. שנלכדה ברישתו של בני דורון הדייג והצטרפה אלינו.

כתבה: אמי גרדי

במשכן לאמנות

הדרך למשכן לאמנות ממשיכה להיות עמוסה במכוניות ובקהל העושה את דרכו לתערוכה המוצגת מזה חצי שנה. אנשים רבים מגיעים בשנית ובשלישית לראות את היצירות ולהאזין להדרכות. התגובה החמה של הקהל היא בבחינת הפתעה משמחת והצוות הקבוע בעזרת המתנדבות והתורנים עושים כל מאמץ להעניק למאות המבקרים, למרות העומס, חוויה מעשירה של ביקור במוזיאון.

הקשר של המשכן לאמנות עם גבי ועמי בראון העמיק במשך למעלה מעשר שנים ומספר ספרים משמעותיים יצאו לאור בעבר בתמיכתם. הם סייעו למשל, במימון הספרים של אביבה אורי (בעברית ובאנגלית/גרמנית) ו"מסעות בדרוקסלנד" של מיכאל דרוקס, ספרים שליוו תערוכות. הם גם עמדו מאחרי פרסום הספר "מגן דוד" שבמרכזו מאמר של גרשום שלום. ספר זה מצביע על מגמות נוספות, לבד מאמנות, שבהן יש להם עניין כאספנים. למשל, חומרים הקשורים למשפט דרייפוס ואוסף מפתיע של תוצרים אנטישמיים (כרזות, פסלים, גלויות) שעומד בניגוד כה רב לציורים מלאי האור של אמנים ישראלים המוצגים במשכן. אוסף האמנות הישראלית הוא אם כן רק אחד ממערכת אוספים עשירה ומרתקת הנשמרת במחסן מרכזי, הממוקם בלב תל-אביב, מחסן שבו מבלה עמי בראון את כל זמנו, מאז יציאתו לגמלאות.

בחירת העבודות לתערוכה ולספר/אלבום היתה קשה, משום שהאוסף כולל למעלה מ-3,000 יצירות נפלאות, שכל אחת מהן כמעט ראויה לתצוגה, ואילו בתערוכה ובספר ניתן היה לחשוף כ-350 יצירות בלבד. אך בצד הקושי, זוהי הנאה צרופה. אוסף זה, שבנייתו החלה כבר בשנות ה-50, כולל יצירות מפתח בתולדות האמנות הישראלית, החל בשנות ה-20 ועד לאמנות בת-זמננו, יצירות נפלאות שמאפשרות ליצור צרופים חדשים ותובנות חדשות.

ב-30 במאי נתחיל להחליף תערוכות. בשלב ראשון ירדו רק הציורים בחדר הראשון ("חדר אתר") ותעלה תערוכה חדשה של הצייר אלברט רובין. רובין היה תלמיד המחזור הראשון ב"בצלאל הישן" של בוריס שץ ומסיבות שונות לא הוכר ולא נכלל בתערוכות שעסקו בבצלאל. את התערוכה יאצור ד"ר דורון לוריא, הרסטורטור הראשי של מוזיאון תל אביב והיא תיפתח בשבת ה-5 ביוני. במהלך יוני תעלה בכל האולמות תערוכה נוספת מאוסף גבי ועמי בראון - רטרוספקטיבה לצייר יחיאל קריזה. קריזה נולד בפולין והגיע לארץ ישראל ב-1924. הוא למד

ציור אצל אנשי "אופקים חדשים": אביגדור סטימצקי, פנחס אברמוביץ ויוסף זריצקי והציג עם "אופקים חדשים" בתערוכתם האחרונה, ב-1963, במשכן לאמנות. יחיאל קריזה נפטר ב-1968 וציורים רבים שלו שייכים כיום לאוסף בראון. בתערוכה הנוכחית מוצגים כמה מציוריו ואחד מהם אף נבחר להופיע על עטיפת הספר/אלבום המלווה את התערוכה. את התערוכה שתיפתח במהלך יוני תאצור גליה והיא תכלול עשרות מציוריו של קריזה שלא הוצגו מאז פטירתו ותהיה מלווה בקטלוג.

על פתיחת התערוכות הבאות עוד תבוא הודעה ובינתיים אנחנו חוזרים ומזמינים את קהל החברים לבקר במשכן לאמנות, לחוות את האירוע המיוחד הזה שבו תערוכת אמנות הופכת מוקד עלייה לרגל של קהל כה רב מרחבי הארץ, וליהנות שוב ושוב מהתערוכה!

סיורים מודרכים בתערוכה

שישי בשעה 11:00

בשבתות בשעות 11:00, 12:00 ו-13:15

צוות המשכן לאמנות

טוצרים באדום!

אי צפק את הצלת כאחורית שלי? שואל הסיריון האבן

סיריון יקר, אתה לא היחידי שמעלה שאלה מהסוג הזה. בחדשות ערוץ 10 מיום שלישי (27.4) סיפרה מיקי חיימוביץ שגם בצה"ל שלנו זו התנהלות מקובלת ורבים וטובים כלל אינם מדווחים על תאונות ופגיעות ברכבם. מיקי ציינה את המספר 123 של הנמנעים אך הכתב אור הלר מיהר להעמיד אותה על טעותה, "יותר, יותר ממאתיים", ולדוגמה ציין (אם כי מיהר לומר שמדובר בפגיעות קטנות) שני קצינים בדרגת תת-אלוף ושלושה בדרגת אלוף-משנה שבצעו תאונות (אמנם קלות) ולא דיווחו לאן שצריך.

ושוב, דיווח על פגיעה ברכב אין משמעותה תיק במשטרה. הדיווח נועד לצורך הגשת תביעה לחברת הביטוח. ללא דיווח על מה שקרה לא ניתן למלא טופס לביטוח, וללא הטופס לא ניתן לקבל את התשלום בעבור התיקון, כך שכל עלות התיקון היא עלינו. האם כך היינו נוהגים ברכבנו הפרטי? אנא קחו זאת לתשומת לבכם.

לבינה שלום וברכה

ברצוני לשתף אותך בעניין הבא : לאחרונה הורעו תנאי הנסיעה שלי וגם מחבריי שמעתי נביחות דומות : המרבד שנפרש על מושב המכונית נעלם ואיתו גם הכרית החביבה עליי כך שאני נאלץ להסתפק ברביצה על ציפוי הפלסטיק הלא ידידותי לפרוותי השעירה. אשמח אם תפעלי לשיפור המצב ולהחזיר לקדמותם את תנאי הנסיעה הנוחים שאליהם הורגלתי.

בנביחה ידידותית, חבר על ארבע

בינה גל

נפתלי מאירי

איננו

2010 – 1915

קורות חיים

נפתלי נולד ב- 23/6/1915 בעיר אוברהאוזן שבגרמניה לאבא מאיר ואימא ברטה. היה הבכור בין ארבעה אחים, ששניים מהם נפטרו בעודם ילדים, ואחות שחיה בארץ. למד שתיים-עשרה שנות לימוד וסיים את התיכון כתלמיד מצטיין. לאחר גמר לימודיו מכיוון שלא יכול להתקבל לאוניברסיטה עם עליית הנאצים, עלה ארצה בכדי ללמוד באוניברסיטה העברית בירושלים ולמד כשנה מתמטיקה ופיזיקה. שם גם פגש את השליח מעין-חרוד שהיה מדריכו בתנועת הנוער, וזה שכנע אותו להפסיק את לימודיו ולהצטרף לעין-חרוד לחברים שהיו איתו יחד בתנועת הנוער בגרמניה.

בשנים 1942 - 1946 התגייס לחטיבה היהודית בצבא הבריטי ושירת בחו"ל. לאחר השחרור חזר לביתו לקיבוץ ופה גם הכיר את בלה אשתו ונולדו להם שני ילדים. לאחר הפילוג עלו לאיחוד וקבעו את ביתם באזור א'. היה חקלאי בנשמתו ועבד שנים בפלחה על הטרקטור. לאחר מכן יצא לעבודת חוץ - קודם כרכז התרבות במועצה האזורית גלבע והמשיך כרכז תרבות של התנועה הקיבוצית. לאחר שנים של עבודת חוץ חזר לביתו לעבוד במשק, ובהגיעו לשנות השמונים לחייו התנדב בבית שטורמן לעבודת ארכיון ותרגום משפות זרות. אבא הקדיש את עצמו להסברה על ישראל בקרב הנוער הגרמני הצעיר שנולד לאחר המלחמה, והבית היה פתוח למתנדבים דוברי השפה. בערוב ימיו כשהתקשה בהליכה עבר לבית הדר ושם חי עד סוף ימיו. הוקיר את המקום וידע להעריך את שניתן.

יהי זכרו ברוך

המשפחה

הגביע חזר לעמק

שנתיים לאחר הזכייה הקודמת בגביע המדינה בכדורסל לנערות א', נבחרת הנערות של עמק יזרעאל זכתה שוב בגביע

מתוך "קן למושב"

נבחרת הנערות עמק יזרעאל בכדורסל זכתה בגביע המדינה לנערות א', בפעם השנייה בתולדות המועדון. זאת לאחר משחק מצוין נגד קבוצת הנערות אליצור חולון. המשחק, שהתקיים ברמלה, הסתיים בתוצאה 71:68 לבנות העמק. אחרי מחצית צמודה (30:35) שיחקו בנות עמק יזרעאל משחק מצוין ופתחו פער של 20 נקודות בסוף הרבע השלישי, פער שהצטמצם ברבע הרביעי למשחק. "זו מסיבת הסיום של הרבה שחקניות בקבוצה שלנו. הן הולכות לצבא, לשנת שירות, ממשיכות בחיים", סיפר בסיום המאמן לירן בראל. "תמה מבחינתנו תקופה מאוד משמעותית בחיים. הן עשו עבודה מדהימה בשנים האחרונות, זה כיף". הקלעיות המובילות לעמק יזרעאל היו יעל שפיר, שנבחרה לשחקנית המצטיינת עם 19 נקודות ושמונה אסיסטים, אוריאן אמסלם (12 נקודות) ודורין גבאי (11). אייל בצר, ראש המועצה האזורית עמק יזרעאל, אמר: "הגביע חזר לעמק! יש לנו נוער מצוין, וזו מתנה נוספת לחגיגות המאה לתחילת ההתיישבות הציונית בעמק יזרעאל".

נר בהיר אלנו

תלאיזת כיתה י"ב חברה בנבחרת העמק ושותפה לזכייה.

כל הכבוד ! עלי והצליחי !